

Piše: Milka Kovačević

U poplavi turbo folka, silikon-
skih grudi, napumpanih usana,
golotinje na sceni, ko još
gleda na kvalitet. Vrednosti su
se bitno pomerile, na žalost.

No, onima koji pamte lepša vremena za
pesmu, ime naše sagovornice pubudice
sećanje na divan glas, snažnu inter-
pretaciju i uspeh koji traje do danas.

Na proslavi pete godišnjice
našeg lista sreli smo legendu izvorne
pesme, Milu Matić, koja je specijalno za
ovu priliku doputovala iz Pariza.

"A mogla sam i iz Beograda",
kaže uz osmeh, "jer život provodim
između grada iz snova, Pariza, i grada
mojih snova, Beograda.

U Beograd sam stigla davne 53, sa svoja
dva sina i pravo sa stanice se uputila u
Radio Beograd. To je jedino mesto, tako
sam tada mislila, gde mogu nešto uraditi.
Znala sam lepo da pevam, igrala sam folk-
lor i smatrala sam da je to dovoljno da
počnem život ispočetka.

Decu sam ostavila na hodniku, rekla im da
budu mirni, a ja pravo kod Carevca, tada
glavnog muzičkog urednika, uz molbu da
me čuje kako pevam.

On je to učinio, i pohvalio moju pesmu.
Onda mi dajte posao, rekla sam. Objasnio
mi je da se od pesme na Radiju ne može
živeti, da to nije posao za svaki dan, ali
ako hoć, mogu otić u kafanu na Slaviji,
polagati tamo audiciju, u komisiji je i on
bio, i onda pevati u kafani.

Kada je na hodniku video decu, začudio se.
Objasnila sam da nemam nikoga, da
nemam gde otić, i on mi je pomogao da
odem na tu audiciju, za koju sam dobila
knjižicu koju i danas imam, i da onda dobi-
jem posao u nekoj od kafana u Beogradu.

Imala sam dobru prijateljicu Dragojlu,
koja mi je bila drug u najtežim trenucima.
Odmah sutradan po dolasku krenemo u
potragu za poslom. Štamo ulicom i ja čjem
muziku. Pogledam, kafana "Kod Cvetka".
Zamolim Dragojlu da priča decu, udjem
unutra i kažem hoću posao. Rekli su mi
pa dobro probaj, šta znaš da pevaš.

Sve rekla sam. I pevala sam i izvornu i
zabavnu i filmsku... I setila sam se tada
one basne "Aska ivuk" i rekla sebi, ovo ti
je šansa, zgrabi je. Kolena klecaju, što od
treme što od gladi, ali ja pevam...

Kad sam zapevala "Da je višnja ko
trešnja..." otvorile se vrata, grunuše unutra
moja deca i viču... "mama peva, mama
peva..."

Orkestar stade, ja zastanem, i oni začđjeni
pitaju ko su ta deca. Ja kažem, moji
sinovi. Oni mi kažu "Vi dobro i lepo
pevate" a ja kažem mogu ja i bolje, ali kad
nisam gladna...

Eto, to su vam bili moji počeci. Iste večeri
"Kod Cvetka" sam dobila dovoljno novca i
za čokolade za decu, ali sam honorar
ostavila u zajedničku kasu sa
muzičarima, jer smo od prvog trenu bili tim.

A moja Dragojla, čiji je otac
živeo u Americi i slao joj odeću koja je
bila lepa i drugačija od naše, pozajmljivala
mi haljine za moje nastupe. Kad sam prvi
put došla u Ameriku, otišla sam da sretnem
tog čoveka koji je i ne znajući pomagao
mom scenskom nastupu.

OPET BIH ISTIM PUTEM

**Mila Matić jedina živa legenda beogradske Skadarlije
o sebi i svom životu specijalno za Ogledalo**

**Mila je zapevala u restoranu Sandy's za
Vladu Trišića i Milana Šubarića**

**Mila Matić kada je imala svoj
restoran u Parizu**

**Mila sa svojom kumom Nadom
čiji je gost u Čikagu**

**-Kuju muziku ste pevali i šta se slušalo
tada...?**

-Ovo što se danas zove estrada, tada nije
ni postojalo. Smatralo se uspehom da imate
snimke na Radiju, a to ste mogli samo
nakon provera, audicija, ocena...

Volela sam tada slušati Nadu Mamulu,
Safeta Isovića, koje i danas rado slušam.
Ubrzo sam dobila mesto u Skadarliji i
pevala sa Olgom Jančevckom, Divnom

vali...

Da, već 62. za "Jugoton" sam
snimila prvu ploču "Nigde zore ni bijela
dana". 68 sam u Domu sindikata dobila
nagradu srebrnu ploču... Uvek sam
volela sevdalinku i snimila sam mnogo
ploča, imala sam preko 40 malih ploča,
posle su došli LP, pa evo i CD, a
nedavno sam nastupila i na Bijeljinskoj
TV i baš me obradovalo, jer sam nastupala
sa svojim sinom, Pedjom, koji je veoma
popularan...

-Za one naše čitaoce koji to ne znaju,
Mila Matić je majka Pedje Jovanovića,
poznatijeg kao "Pedja D' boys", rokeru po
opredeljenju, za mnoge kontroverznog,
no prepoznatljivog u svakom slučaju.

Da, imam dva sina, i veoma sam
ponosna majka, imam unuke i prauunuke,
od obojice, i Pedja je nasledio moj tale-
nat za muziku, a stariji sin je takodje veoma
uspešan biznismen.

**-I to je nešto što je moglo da se nasledi
od Vas. Jer i vi ste se osim muzikom bavili
i biznisom.**

Da, moj životni put me je vodio
u Pariz, grad iz snova. Tamo sam 17 godi-
na imala kafanu, moj muž je bio fabrikant
i onda sam ja, vrativši se u Beograd 88,
otvorila butik "MILA", pa modnu kuću...
Uvezla sam tada iz Francuske "strech" i to
je bio hit kod nas.

Sećam se, 89. sam dobila "Zlatnu mimozu"
za kolekciju u mornarskom stilu koja mi je
bila veoma drago priznanje.

No, kad se zaratilo, sve je pošlo naopačke,
biznisi su propadali, ja sam zatvorila
svoje butike, mnogo toga je propalo, poma-
gala sam humanitarno, no po povratku u
Pariz, imala sam dovoljno i za sebe.

Imam stan u Beogradu, imam moj lepi stan
u Parizu na Monparnasu, deca su mi zdrava,
dobra i sad imam dovoljno vremena za
sebe, i za prijatelje.

Nemam mnogo prijatelja, ali to što imam
su pravi. Osim moje dece, to je moja
kuma Nada, kod koje sam evo u gostima u
Čikagu, a upoznala sam je pre 35 godina
kad sam prvi put pevala u Čikagu kod
Kosare. Mnoge smo lepe trenutke provele
zajedno, i još ćemo. Spremamo se ovih
dana za Floridu, a onda me opet čeka
Pariz. Imam njihovu penziju, imam socijal-
no osiguranje, a lečenje u našim godinama
je važno, mada sam Bogu hvala zdrava i
nastojim da živim zdravo, čemu sam i decu
učila. Ne, ni začim me žalim. Sve bih opet
isto činila kad bih išla ispočetka., jer sam
uvek sama birala. Moj najveći uspeh su
moja deca. I kad sam dobijala zlatne ploče,
znala sam da imam platinastu decu. Duša
mi je puna, novac mi ne znači puno, koliko
mi znači da mogu da pevam svugde i da
me ljudi vole.

Nikada nisam zaboravila ljude
koji su mi pomogli kada je meni bilo teško
i pomažem i ja drugima kad god mogu.

Rastužim se ponekad, kad vidim šta je
danas trend u muzici. Nikoga više ne za-
nima kvalitet. Tehno zvuk i tehno tela su
sad na ceni. Neka hvala. I danas kad zape-
vam "Mene majka jednu ima pa ima..." ja
znam da doprem do srca svakog svog
slušaoca glasom koji nosi u sebi iskrenost
i potrebu da ljudima koji dodju da me
slušaju bude lepo.

Kostić, Silvanom...

Dugo sam u Skadarliji pevala i mislim da
nema državnika koji je dolazio u našu
zemlju, a da nije bio gost Skadarlije.
Meni je u najlepšoj uspomeni ostao
Gospodin Branko Pešić, koji je uvek tražio
da mu pevam pesmu "I poslednji grad se
ruši...", a to je i moja najdraža pesma.

-A onda su došli "nosači zvuka", festi-